

[Køpke Christensen]

dette tilfælde Danfoss. Alle ved jo, at svaret bliver nej. Konkurrencemiljøet forværres for Danfoss, og dermed bliver eksporten også sat ned – med færre ansatte til følge.

Dér kommer vi så ind på det centrale, som jeg bemærkede over for Socialdemokratiet, altså flere arbejdspladser. Det er en efter min vurdering grim og uansvarlig holdning af ministeren at acceptere denne socialistiske tankegang, at det altid – og jeg understreger altid – er erhvervslivet, udgifterne skal lægges på. Det kom jo frem fra både SF's og Socialdemokratiets ordfører, at de mente, det var det helt rigtige.

Det, man glemmer, er, at når man lægger større udgifter på erhvervslivet, går det i sidste ende ud over alle, også lønarbejderne, i dette samfund. Det har Socialdemokratiet desværre endnu ikke forstået.

En anden virksomhed, jeg kan nævne, er Lego i Billund. De mærker praktikpladsforliget på samme måde. Den foreløbige, løse beregning fra denne virksomhed viser, at forliget vil koste dem mellem 2,5 og 3 mio. kr. i år, og jeg understreger: i år. Det er godt nok det samme som ved det gamle forlig. Men de følgende år vil udgifterne stige efter deres vurdering. Det siger i hvert fald produktionsdirektør Børge Korsholdt til JyskeVestkysten den 26. november 1992.

Det er utilfredsstillende og kedeligt, at netop undervisningsministeren bukker under for presset fra den socialistiske side her i salen, og jeg må da erkende, at jeg har lidt ondt af ministeren, idet jeg godt ved, at ministeren ikke kan afgøre alene, hvilke forlig ministeren ønsker at indgå her i salen, men jeg må samtidig understrege, at der efter min vurdering også er grænser for, hvor vidt man kan gå. Vi har tidligere set det tilkendegivet offentligt, at ministeren ikke var tilhænger af PKU-forliget, som – skal jeg også understrege med det samme – ikke var ministerens ansvar, idet det ikke var undervisningsministeren, der indgik dette forlig, og derfor vil jeg da erkende, at vi i Fremskridtspartiet en gang imellem har ondt af ministeren på dette område.

Jeg kan ikke undlade at kommentere en bemærkning, der kom fra Venstres ordfører, om, at man i Venstre absolut ikke er tilhængere af permanent tilskud til praktikpladser og i det hele taget tilskud til dem, der bliver ansat i

virksomhederne. Jeg er ganske enig, og det fremgår af mine historiebøger, at selv ikke det mest marxistiske samfundssystem, vi har haft, kunne drømme om at indføre sådanne metoder.

Jeg vil gerne sige til Venstres ordfører, at man principielt går imod tilskud, men her siger man altså ja. Man går både med livrem og seler. Man ved ikke rigtig, hvad man vil, når alt kommer til alt.

Til sidst vil jeg sige til Socialdemokratiets ordfører, at det er da ganske rigtigt, som fru Anne-Marie Meldgaard sagde, at det er op til den enkelte virksomhed selv at afgøre, om man vil have pengene tilbage, men det er det, jeg klandrer forligspartierne for. Man giver virksomhederne en frihed til selv at vælge, men vælger de fra, har man udgifterne alligevel. Det er og bliver et antiliberalistisk system, som vi ikke kan billige.

Til trods for, at vi har nogle positive signaler over for en del af forligsteksten, vil Fremskridtspartiet alligevel afvise forslagene.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Når nu hr. Køpke Christensen her fra Folketingets talerstol udtaler sig om, hvor store udgifterne for virksomheder som Danfoss og Lego bliver i forbindelse med praktikpladsforliget, vil jeg gerne spørge hr. Køpke Christensen, om han kan garantere mig for, at de tal, han oplyser her, er indregnet i en videreførelse af det gamle PKU-system, som vi kender det, eller om der alene er tale om den forøgelse, man laver på arbejdsgiverbidraget, som vi kender det i dag, og til det nye i det foreliggende forslag.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Hr. Køpke Christensen fik det til at lyde, som om godkendelsen af praktikpladser nu blev flyttet fra det faglige udvalg til skolerne. Jeg ved ikke, om hr. Køpke Christensen har opfattet forslaget om ændringer af lov om erhvervsuddannelser sådan, men hvis han har, må jeg oplyse ham om, at det er forkert.

Det, der sker, er, at skolerne får kompetence til for enkelte elevers vedkommende at godkende konkrete praktikpladser, men at den ge-